

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 7Csp/83/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8123207063
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Farkášová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2024:8123207063.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

7Csp/83/2033

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Danou Farkášovou v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, XXX XX C. právne zastúpená: Mgr. Matúš Macko, advokát so sídlom Karpatská 804/10, 089 01 Svidník proti žalovanému: BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, právne zastúpenému: Čollák & Partneri advokátska kancelária s.r.o., so sídlom Floriánska 19, 04 01 Košice, IČO: 45 946 868, v spore o primerané finančné zadostučinenie vo výške 1.055 Eur, takto

rozhodol:

7Csp/83/2033

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 100 Eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobný návrh žalobkyne z a m i e t a.

III. Žalobkyňa m á vo vzťahu k žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% z prisúdenej sumy, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

7Csp/83/2033

1. Žalobkyňa žalobou doručenou súdu dňa 26.07.2023 žiadala, aby súd rozhodol o povinnosti žalovaného zaplatiť jej primerané finančné zadostučinenie vo výške 1.055 Eur. Žalobu odôvodnila tým, že v spore vedenom na Okresnom súde Prešov pod spisovou značkou 11Csp/39/2020 bola v celom rozsahu úspešná, keď súd rozsudkom 11Csp/39/2020-36 zo dňa 11.09.2020 rozhodol o povinnosti žalovaného vydať jej bezdôvodné obohatenie vo výške 55 Eur a zároveň rozhodol o určení neprijateľnej zmluvnej podmienky v zmluve žalovaného. Ako spotrebiteľka si uplatňuje satisfakciu za porušenie jej spotrebiteľských práv. Svoje práva musela brániť v pôvodnom konaní. Primerané finančné zadostučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má aj funkciu relutárnu, ktorá predstavuje obohatenie spotrebiteľa vo výške priznaného primeraného finančného zadostučinenia proti dodávateľovi za to, že spotrebiteľ podstúpil súdne konanie, v ktorom bol ako spotrebiteľ na súde úspešný. Žalobkyňa si touto žalobou uplatňuje primerané finančné

zadosťučinenie vo výške sumy, o ktorú sa žalovaný na jej úkor bezdôvodne obohatil, t.j. o sumu 55 Eur a za neprijateľnú zmluvnú podmienku požaduje 1.000 Eur.

2. Žalovaný sa k žalobe žalobkyne vyjadril v písomnom podaní zo dňa 03.08.2023, v ktorom považoval nárok žalobkyne na uplatnené finančné zadosťučinenie v celom rozsahu za nedôvodný. Žalovaný pokladá výšku uplatňovaného primeraného finančného zadosťučinenia za neadekvátnu a neprimeranú a jedná sa o účelové konanie zo strany žalobkyne. Bola to žalobkyňa, ktorá si neplnila svoje základné záväzkové povinnosti a prestala splácať poskytnutý úver. V tomto kontexte dal do pozornosti žalovaný to, že v predošlom konaní nebolo rozhodnuté o porušení práva či povinností žalobkyne a na strane druhej absentuje zodpovedný subjekt ako porušiteľ práv žalobkyne. Je nevyhnutné uviesť, že aj ochrana spotrebiteľa je síce dôležitým faktorom spoločnosti, avšak nemožno mu poskytovať takú ochranu, ktorá by viedla k jeho jednostrannému zvýhodňovaniu. Spotrebiteľ by bol v takýchto prípadoch zbavený akejkolvek zodpovednosti pred uzatvorením zmluvnej povinnosti, dôkladne navzájom zväžiť výhody a nevýhody. Žalobu žiadal zamietnuť.

3. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, pripojeným spisom Okresného súdu Prešov spisová značka 11Csp/39/2020, vypočítaním žalobkyne a zistil tento skutkový stav :

4. Z pripojeného spisu Okresného súdu Prešov spisová značka 11Csp/39/2020 mal súd za preukázané, že rozsudkom Okresného súdu Prešov č. k. 11Csp/39/2020-36 zo dňa 11.09.2020 súd rozhodol o povinnosti žalovaného vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 55 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne z dlžnej sumy odo dňa 27.02.2020 do zaplatenia a zároveň určil zmluvnú podmienku v Zmluve o úvere zo dňa 01.03.2006 číslo 6211543206, uvedenú v článku 4., a to splácanie úveru, započítanie pohľadávok a zabezpečenie v bode 4.6. v znení: „Platby od klienta sa voči pohľadávke banky započítavajú bez ohľadu na to, na aké záväzky bola platba poukázaná v nasledujúcom poradí, 1. na poplatky podľa sadzobníka, 2. úrok z omeškania, 3. úrok z úveru, 4. splátka istiny úveru“ za neprijateľnú a z tohto dôvodu neplatnú. Súd v bode 21. odôvodnenia svojho rozhodnutia konštatoval, že v zmluve o úvere absentuje údaj o úroku a poplatkoch, a preto veritelia a jeho právni nástupcovia nemajú na ne nárok. Navyše, podľa názoru súdu absentoval písomný zmluvný konsenzus oboch účastníkov zmluvy vo vzťahu k RPMN. Súd konštatoval, že skutočná výška RPMN uvedená v časti 3. zmluvy, a to vo výške 7,9% nezodpovedá skutočnosti. Súd prijal záver, že nastala fikcia o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru podľa § 4 ods. 2 písm. g) Zákona číslo 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a zároveň bol toho názoru, že zmluvná podmienka nachádzajúca sa v zmluvách žalovaného predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, má za následok založenie nevyváženého vzťahu veriteľa a dlžníka v otázke plnenia dlhu.

5. Žalobkyňa na pojednávaní dňa 15.01.2024 uviedla, že suma, ktorú požaduje je v celom rozsahu primeraná, požaduje ju na základe stresu, ktorý jej žalovaný spôsobil v predchádzajúcom súdnom konaní. Bolo to v roku 2020, keď od žalovaného spoločnosti BENCONT COLLECTION požadovala sumu, ktorú zaplatila navyše. Mala vyšší krvný tlak, brala lieky, bola nervózna, nemohla spať. Od známych dostala číslo, obrátila sa na združenie z dôvodu, že sa žalovaný na jej úkor obohatil. Na združenie sa obrátila po 14 rokoch preto, že stále platila, prepočítala si to a obrátila sa na združenie. Platila dobrovoľne, prišiel jej šek, tak platila. Platby určené žalovanému preplatila zhruba pred rokom 2020, kedy si to prepočítala. Nevedela uviesť, v čom konkrétne by mala spočívať majetková ujma, ktorú požaduje. Subjekt, ktorého žaluje sa obohatil o 55 Eur. Vie, že to bolo kvalifikované ako bezdôvodné obohatenie, táto suma jej vrátená nebola a spôsobila jej diskomfort, lebo každému chýbajú peniaze. V tom čase poberala dôchodok vo výške 326 Eur. Diskomfort a stres sa prejavil aj u manžela, ktorý bol chorý na srdce, mal stres, bol nervózny a bol chorý už aj predtým, ako vzniklo bezdôvodné obohatenie. Sama si merala tlak a aj z pojednávania mala stres. Po podaní žaloby v pôvodnom konaní už žalovaná spoločnosť od nej nevyťahala žiadne plnenia.

6. Právny zástupca žalobkyne žiadal žalobe v celom rozsahu vyhovieť. Bol toho názoru, že čo do základu, ako aj do výšky, je žalobný návrh žalobkyne v celom rozsahu dôvodný. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť a mal za to, že žalobkyni nevznikol nárok na primerané finančné zadosťučinenie, rozporoval aj požadovanú výšku s poukazom na výpoveď žalobkyne na pojednávaní a ňou predložené listinné dôkazy.

7. Na základe takto zisteného skutku stavu, súd právne uzatvára:

Podľa § 1 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len „združenie“) a označovanie výrobkov cenami.

Podľa § 2 písm. a) Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, zamestnania alebo povolania.

Podľa § 3 ods. 3 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 3 ods. 5 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

8. Z citovaného ustanovenia § 3 ods. 5 Zákona číslo 250/2007 Z.z. je zrejmé, že splnenie hmotnoprávných podmienok uvedených v tomto ustanovení zákona je úspech pri ochrane práv spotrebiteľa v dôsledku porušenia práv a povinností ustanovených týmto zákonom. Ďalšou podmienkou je, že porušiteľ voči ktorému sa spotrebiteľ domáha zdržania sa protiprávneho konania a odstránenia protiprávneho stavu pri poškodzovaní záujmu spotrebiteľa a v konaní o svoju ochranu bol úspešný. Práve citované ustanovenie zákona o ochrane spotrebiteľa v poslednej vete § 3 ods. 5 zákona uvádza úpravu z ktorej vyplýva, že ak si spotrebiteľ úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej či už týmto zákonom alebo osobitným predpisom, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom alebo iným predpisom zodpovedá.

9. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Hypotéza tejto právnej normy vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešne uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom číslo 250/2007 Z.z. alebo osobitnými predpismi a spôsobilosť takéhoto porušenia práva alebo povinnosti privodiť spotrebiteľovi ujmu. Samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy, pretože stačí, ak tá ujma tu je. Bez právneho významu je, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy (rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 3Co/20/2017 zo dňa 04.05.2017).

10. Inštitút primeraného zadosťučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Právna teória, ako aj aplikačná prax spájajú inštitút náhrady škody výlučne so znížením majetku a ušlým ziskom. Náhrada škody ako inštitút súkromného práva v podmienkach Slovenskej republiky ako konštantnej judikatúry sleduje výlučne reparačnú funkciu.

11. Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení treba vychádzať z toho, že toto má plniť nielen funkciu satisfakčnú, ale aj funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradilo dodávateľa od nekalého konania, ktorého sa dopustil voči úspešnému spotrebiteľovi. Zároveň ho treba chápať ako odmenu za to, že spotrebiteľ sa pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojím úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že určením neprijateľnej zmluvnej podmienky je možné predpokladať, že dodávateľ ďalej v takomto konaní nebude pokračovať. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia, táto vždy závisí od úvahy súdu. Pri jej určovaní sa zohľadňujú rôzne kritériá, a to hlavne intenzita, časové trvanie závadného konania, satisfakčná a sankčná funkcia. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 6Cdo/127/2017 citované ustanovenie má plniť satisfakčnú a jednak funkciu sankčnú. Jeho cieľom je predovšetkým odradiť

dodávateľov od protiprávneho konania voči spotrebiteľom. Možno ho však chápať aj ako prostriedok na vyvolanie aktivity spotrebiteľov domáhať sa ochrany svojich práv proti dodávateľom v prípadoch, kedy dodávatelia ich práva hrubým spôsobom porušujú. Účelom finančného zadosťučinenia je dovŕšiť ochranu porušeného práva spotrebiteľa ako slabšej strany v spotrebiteľských zmluvách spôsobom, ktorý práve z tohto dôvodu vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom, ktorý citované ustanovenie zákona vyžaduje je, že spotrebiteľ na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitným predpisom. Pod úspešné platenie porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti, napríklad nárok zo zodpovednosti za škodu, z bezdôvodného obohatenia alebo vo výroku rozsudku určí neprijateľnosť konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve.

12. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že čo do základu je nárok žalobkyne v celom rozsahu dôvodný. Žalobkyňa bola úspešná v predchádzajúcom súdnom spore pod spisovou značkou 11Csp 39/2020, keď súd zaviazal žalovaného vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 55 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne z dlžnej sumy odo dňa 27.02.2020 do zaplatenia a zároveň rozhodol o určení neprijateľnej zmluvnej podmienky. Rozhodnutie súdu nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 07.10.2020. Čo do základu tak je možné konštatovať, že v súlade s § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa, vznikol žalobkyni nárok na primerané finančné zadosťučinenie. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 6Cdo/127/2017 primerané finančné zadosťučinenie má plniť jednak funkciu satisfakčnú a jednak funkciu sankčnú. Jeho cieľom je predovšetkým odradiť dodávateľov od protiprávneho konania voči spotrebiteľom. Možno ho však chápať aj ako prostriedok na vyvolanie aktivity spotrebiteľov domáhať sa ochrany svojich práv proti dodávateľom v prípadoch, kedy dodávatelia ich práva hrubým spôsobom porušujú. Účelom finančného zadosťučinenia je dovŕšiť ochranu porušeného práva spotrebiteľa ako vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom, ktorý citované ustanovenie zákona vyžaduje je, že spotrebiteľ na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti. Napríklad nárok zo zodpovednosti za škodu z bezdôvodného obohatenia alebo vo výroku rozsudku určí neprijateľnosť konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 6Cdo/389/2015). Žiadnu inú podmienku ani podmienku, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy a aby spotrebiteľovi bola privedená konkrétna ujma, zákon nevyžaduje. Zákonodarca pri uplatňovaní tohto nároku uľahčil spotrebiteľom dôkaznú situáciu, keď na rozdiel od nároku na náhradu škody alebo bezdôvodného obohatenia je dôkazné bremeno na strane spotrebiteľa oveľa ľahšie, lebo odpadá problematické preukazovanie, či už výšky škody, ujmy, príčinnej súvislosti alebo majetkového prospechu. Pri posudzovaní predmetného nároku je potrebné podrobiť prieskumu a vyhodnotiť, či v danom zmluvnom vzťahu existovala hrozba vzniku ujmy. Pre priznanie daného nároku pritom nie je relevantné, či ku vzniku ujmy aj reálne došlo alebo nie. Na to, aby všeobecný súd priznal spotrebiteľovi nárok na primerané finančné zadosťučinenie, úplne postačuje len samotná existencia hrozby vzniku ujmy počas účinnosti Zákona číslo 250/2007 Z.z. Žalovaný preukázateľne porušil práva žalobcu ako spotrebiteľa. Súd považoval samotný nárok žalobcu na primerané finančné zadosťučinenie za dôvodný a žalobe vyhovel. Žalovanému svedčí pasívna vecná legitímácia vyplývajúca z hmotného práva. Súd je toho názoru, že základ nároku na primerané finančné zadosťučinenie je daný. Je dôležité, pokiaľ ide o preukazovanie ujmy, súd citujúc rozhodnutie Najvyššieho súdu 6Cdo/127/2007, je súd toho názoru, že sa nevyžaduje vznik ujmy. Výška priznaného finančného zadosťučinenia sa následne odvíjala od vlastnej úvahy súdu vychádzajúc zo skutkových tvrdení žalobcu. Vychádzal z toho, že kritériom kvantifikácie nároku by mali byť najmä okolnosti, za ktorých k porušeniu došlo, ich dosah na sféru individuálnych preferencií spotrebiteľa, ako aj na závažnosť porušenia práv spotrebiteľa. Konkrétne výška primeraného finančného zadosťučinenia musí zohľadňovať skutkové okolnosti a spĺňať požiadavku primeranosti. Žalobkyňa si svoj nárok na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia odôvodnila len svojou úspešnosťou v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia a že si uplatňuje satisfakciu za porušenie jej práv ako spotrebiteľa, ktoré bola nútená brániť. Neuviedla, či konanie žalovaného a následne domáhanie sa vydania bezdôvodného obohatenia, viedlo k vzniku aj iných negatívnych dôsledkov v jej súkromnom a spoločenskom živote. Tieto svoje skutkové tvrdenia žalobkyňa nedoplnila ani na nariadenom pojednávaní dňa 15.01.2024, ktorého sa osobne zúčastnila. Pokiaľ ide o výpoveď žalobkyne na pojednávaní, že pociťovala stres, nepokoj, tieto svoje tvrdenia nijakým spôsobom súdu nepreukázala, zostali len v rovine jej hypotetických tvrdení. Keďže uvedenými skutočnosťami

žalobkyňa neargumentovala, súd považoval výšku primeraného finančného zadosťučinenia v sume 100 Eur za v celom rozsahu dôvodnú. Vychádzal zo skutočnosti, že na strane žalovaného došlo k vzniku bezdôvodného obohatenia. Neboli preukázané ďalšie negatívne dôsledky v súkromnom alebo spoločenskom živote žalobkyne, ktoré by boli dôsledkom konania žalovaného pri uplatňovaní si nároku v základnom konaní pod spisovou značkou 11 Csp 39/2020. Priznaná suma primeraného finančného zadosťučinenia zodpovedá účelu a poskytuje žalobcovi ako spotrebiteľovi satisfakciu a odradí dodávateľov od porušenia práv spotrebiteľa. Za rozhodujúcu skutočnosť súd považoval pri určovaní samotnej výšky priznaného finančného zadosťučinenia aj to, že žalovaný bol postupníkom pohľadávky, zmluvu o úvere zo dňa 01.03.2006 neformuloval. Na záver súd pripomína, že inštitút primeraného finančného zadosťučinenia nemá slúžiť na obohatenie spotrebiteľa ani kompenzáciu jeho majetkovej škody, ale ide o nárok, ktorým sa reparuje ujma nemateriálnej povahy a musí zostať na úrovni a funkcii účinného odradzujúceho prostriedku ochrany (rozhodnutie Krajského súdu v Prešove 2Co/137/2016, 17Co/17/2018 a 9Co/50/2018). Súd sa v žiadnom prípade nestotožňuje s argumentáciou žalobkyne, ktorou požadovala zhodne s pôvodným konaním sumy primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 1.055 Eur, ktoré sa rovná výške bezdôvodného obohatenia v základom konaní v sume 55 Eur a sumy 1.000 Eur za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Súd pripomína, že podľa jeho názoru sa jedná o úplne odlišné inštitúty, ktoré plnia rôzne funkcie a nie je ich možné stotožňovať. Z tohto dôvodu súd priznal žalobkyni sumu 100 Eur titulom primeraného finančného zadosťučinenia a v prevyšujúcej časti jej žalobný návrh ako nedôvodný zamietol. S poukazom na predchádzajúci súdny spor, v ktorom si žalobkyňa úspešne uplatnila svoje nároky na vydanie bezdôvodného obohatenia a určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky vo vzťahu k žalovanému, je podľa názoru súdu daná aj jeho pasívna vecná legitimitácia.

13. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 2 CSP. Z dôvodovej správy k ustanoveniu § 255 CSP vyplýva, že v tomto ustanovení sa premieta zásada úspechu v spore ako esenciálne kritérium priznania náhrady trov konania. Predkladateľ k ustanoveniu § 255 CSP dodal, že podľa kritéria úspechu v konaní môže súd priznať náhradu trov konania v plnej výške aj v prípade, ak súd priznal nárok úspešnej strane, avšak nie v požadovanej výške. Ide o prípady, kedy výška nároku závisí od úvahy súdu. Príkladom je náhrada nemajetkovej ujmy, náhrada škody v peniazoch, ktorá nebola priznaná v požadovanej výške. Niet akýchkoľvek pochybností o tom, že v prejednávanej veci výška nároku žalobcu závisela od úvahy súdu. Úvaha súdu sa teda týkala skutkových okolností, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie o výške priznaného plnenia nie čo do základu uplatneného nároku. Podľa názoru súdu, aj v súčasnosti § 255 ods. 2 CSP v spojení s článkom 3 ods. 1 a 2 CSP zakladá priznať náhradu trov konania v plnej výške aj v prípade, ak súd priznal nárok úspešnej strane, avšak nie v žiadanej výške. Súd z tohto dôvodu žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% z prisúdenej sumy. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku postupom podľa § 262 CSP.

Poučenie:

7Csp/83/2033

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov písomne v 2 vyhotoveniach.

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka. Ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.